

El Pont del Diable i el vell usurer

Martorell

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Martorell

Coordenades:

Latitud: 41.47491
Longitud: 1.93693
UTM Est (X): 411238
UTM Nord (Y): 4592024

Classificació

Número de fitxa: 08114-11
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Obert
Ús actual: Simbòlic
Titularitat: Pública
Autor de la fitxa: Dídac Pàmies Gual
Data de registre de la fitxa: dc., 10/12/2014 - 01:00

Descripció

Antigament existia a l'entrada del pont, situat en el mateix indret on avui en dia hi ha el pont del Diable, un hostel, anomenat Hostal de la Llebre. A l'hostal s'hi reunia una gran gentada, que els hostalers Bernat i Coloma atenien amablement. Un dia del mes de setembre es celebrava en una vila propera a Martorell una fira força interessant. A la vigília nombrosos forasters entraven i sortien de l'hostal, malgrat el dia havia començat plujós. Queia l'aigua a torrents.

Entre aquells forasters arribà a l'hostal, acompanyat d'alguns mossos, amb els seus cavalls i alguns ramats, un vellet d'aspecte roí. I malgrat haver-li ofert l'allotjament l'hostalera, el rebutjà i preferí quedar-se assegut al costat de la llar, que estava encesa, sens dubte per

estalviar-se el pagament del llit.

Zacaries, que així es deia, era un ric marxant de ramats del qual tothom deia que tenia molts diners i una gran avarícia. Per vendre a la fira portava nombroses i vistoses mules, magnífics bous i moltíssims xais i ovelles, tot de la millor qualitat.

Era tan fort el temporal, que Zacaries arribà a preocupar-se per la sort que l'esperava l'endemà. Tant diluviava que el corrent del riu arribà a cobrir el pont, que en aquella època era més baix, fins a endur-se'l, deixant únicament en peu l'arc de triomf i els caps-ponts.

Tots els que estaven hostatjats a l'Hostal de la Llebre van quedar aïllats, ja que era impossible vorejar el riu i traspasar-lo, degut a l'enorme cabdal d'aigua que portava.

Desesperat Zacaries, pensant que no podria vendre els seus ramats, tant implorava el Diable perquè se l'emportés, com li demanava auxili.

En aquesta situació li va semblar escoltar una veu misteriosa, que no sabia d'on venia, perquè es trobava sol a la cambra, acompanyat només d'un gat de grans dimensions, propietat de l'hostalera, arripit damunt la taula.

Per segon cop va escoltar Zacaries l'estranya veu, a la qual va demanar que es mostrés encara que fos el propi Diable, tot preguntant-li que li construís un pont per poder portar els seus ramats a la fira, si és que tenia prou poder per fer-ho.

En aquell moment se li aparegué enmig de la flama de la llar la misteriosa figura d'un home alt, embolicat amb una capa negra, i llargues cames, enfundades en calces vermelles, i cobert el cap amb un barret vermell, del qual s'escapaven uns cabells arrissats entre els quals destacaven dues plomes de corb com si fossin banyes.

L'home li va dir al vell avar que construiria el pont a canvi de l'ànima del primer que el creués. Aleshores va desaparèixer entre flames i sortí a fora. S'apropà al riu i amb els braços alçats i la capa penjant per tots dos costats, va fer sortir de les seves tombes els soldats de les tropes d'Aníbal, que estaven sepultats sota les aigües del Llobregat, perquè es possessin a treballar immediatament en el pont.

De sobte, deixà de ploure i aparegué damunt les aigües una gran quantitat de focs que, transformant-se en figures estranyes, resultaren ser un exèrcit d'esquelets, els caps dels quals estaven coberts per cascos i els cossos per cuirasses de color groguenc. Sense gens de brogit, van treure del fons de les aigües pedres gegantines que col·locaren per art d'encantament.

Un cop acabat de construir el pont, es va escoltar el cant del gall anunciant el nou dia, i el fantasma satisfet de la seva obra es dirigí al vell marxant i li digué:

- La meua promesa està complerta. Aquest pont durarà tota l'eternitat. Ara tu compleix la teua.

Quan el dissabte desaparegué Zacaries cridà els seus criats i els altres hostes per comunicar-los el màgic esdeveniment. Com que tots es negaren a passar el pont, fins i tot els seus criats, es va tirar damunt del gat i agafant-lo pel bescoll, després de sostenir una lluita aferrissada amb l'hostalera, es dirigí cap el pont; donant-li una empenta, el pobre gat va creuar el pont de manera fulminant. Així Zacaries va arribar a enganyar al diable.

